Duohanded 2026 met Brandaan (Dehler 35)

Prelude

Flevo Marina Lelystad is een mooie plek… maar je moet er eerst komen! Drie bootjes sterk vertrekken we donderdagochtend uit onze geliefde ARZV (Alkmaarse Roei- en Zeilvereniging) in Akersloot. Bert en Ger voorop met Mamaloe, Jos sluit het rijtje met Veraneo (Bart stapt later op) en wij er tussenin met Brandaan. Bert en Ger gooien al hun charmes in de strijd bij de Zaanse brug- en sluiswachters, we vliegen de Zaan over. Na de memory lane van Rob over het Noordzeekanaal en het IJ, ligt een uitnodigend Markermeer voor ons open. Ruime wind naar het Block van Kuffelen en daar voor anker… zonder gebruik van de motor natuurlijk.

De volgende ochtend na ontbijt en koffie ruime wind (minimaal), richting Lelystad. De steigerborrel op zolder en het buffet waren weer enorm gezellig. Wat leuk om zeilers te treffen die eerdere jaren ook mee deden. Dank ook voor het heerlijke buffet.

Dag 1, zaterdag 17 oktober

Zelfredzaamheid met de zeilboot, dat is de kern, vertelt Frits ons. Bijzonder dat Reid zijn zoon Jelles de Jong met zijn mooie rode tweemaster ook weer aanwezig is. Na de gezamenlijke koffie, snert en groepsfoto gaat het ‘echte werk’ beginnen.

Wat een prachtig gezicht: de start in drie groepen boten, met een stevige wind en goed weer… en een regenboog. We ontcijferen de vlaggencode op het startschip en kiezen na lezing van de zeilaanwijzing eerst zuidwaarts te zeilen. De sluis vol zeilers, waaronder Bernardus en Eelco met Troch, Gerard met Jac en Theo en Boudewijn met Wending.

We kiezen ervoor eerst naar Pampus te gaan… of toch maar naar Hoorn. Dat is toch handiger in verband met de doorvaart Houtribsluizen naar… èn vanaf het Markermeer.

In Hoorn aangekomen worden we door de havenmeester op de Egberdinasteiger getrakteerd op koffie… waar gebeurt dat nog? De scheepsjongens van Bontekoe kijken toe hoe het stempel wordt gezet. Bij uitstek een haven om af te meren met ‘de Duo’. Vroeger voeren de zeilende schippers hier af en aan… zonder motor.

Op naar Pampus, de plek waar vroeger de ondiepte werd overwonnen met een scheepskameel. Dat is een houten drijver, of systeem van drijvers, dat in de 17^{e} eeuw aan de zijkant van VOC-schepen werd bevestigd om de diepgang tijdelijk te verminderen. De drijvers werden eerst gevuld en later leeg gepompt voor ‘de lift’. De route leggen we grotendeels af met de zeilen als ‘melkmeisje’

Elly ‘op de app’: We gaan de IJM18 ronden in plaats van Pampus in verband met werkzaamheden rond seismologisch onderzoek. Geen probleem, doen we dat. Na de ronding naar Lelystad, een mooi aan-de-winds rak. Vlak voor overstag ten noorden van de ingang van het Oostvaarders diep varen we in een vis-fuik. Deze draagt geen vlag en geen verlichting. Zelf loskomen lukt helaas niet. Met behulp van de KNRM Lelystad komen we los en onder begeleiding varen we richting de sluis om de roer- en schroefwerking te checken. Gelukkig geen schade en dus na de schutting weer onder zeil naar Flevo Marina voor de lange rust.

Dag 2, zondag 18 oktober

Zondagochtend begon niet minder tumultueus. Liggend aan de zijsteiger worden we tijdens het ontbijt aangevaren door een vertrekkende zeilboot. De hekstoel van de andere boot klemt zich vast onder ons ankerbeslag. Na enkele (technische) ingrepen verlossen we de twee boten van elkaar. We vertrekken naar De Kreupel.

Na enkele kruisrakken ronden we het eiland met de klok mee, zodat we aansluitend direct halve wind door kunnen naar Medemblik. Bij het streven naar een mooie ovale ronding kussen we enkele malen de bodem. Gelukkig treffen we niet hetzelfde lot als de man die een jaar geleden twee dagen op dit eiland moest doorbrengen voordat een voorbij varend zeiljacht hem gewaar werd.

Onderweg naar Medemblik zien we onder meer Gerwin en Robert met Target. We scoren een stempel in Medemblik waar we ook andere deelnemers treffen zoals Arjen en Rinnert met Bora.

Vanaf Medemblik aan de wind naar Makkum. In het schemer door het windmolenpark varend – best spannend - besluiten we toch voor een overnachting bij de Lorenzsluizen te kiezen. De geul naar Makkum is in het donker niet prettig laverend te bevaren.

Aan de remmingwerken van de Lorenzsluizen treffen we later ook andere deelnemers: Reinier met Ike, Sander met Stella en Simon en Maaike met Generations. ’s Avonds zitten we gezellig met Reinier en Sander.

Dag 3, maandag 19 oktober

’s Morgens start de dag met de reparatie van Stella van Sander. Rob helpt Sander met het verwijderen van een deel van een afgebroken scepter. Dat lukt en de iets kortere scepter gaat er weer op, Sander kan het Wad op! Rob is nog even aan de koffie bij Simon en Maaike op Generations

We gaan met een paar deelnemers – waaronder Wouter met Idefix – door de Lorenzsluizen en spreken Hein van Redshift tijdens het schutten. Het is Hein gelukt om sneller dan de wind te varen! Het weer is prachtig: stevige wind uit het oosten / zuidoosten, beperkte golfslag en de Boontjes voor ons. We varen sneller dan verwacht, voornamelijk met de giek aan bakboord en zien onder meer Klaas Jan met Inspirit. Bij Harlingen buigen we af en varen naar het noorden langs de Pollendam, waar we Madelon met Bliss zien. Onderweg naar de OM4-boei komen we ook weer meerdere deelnemers tegen, waaronder Danny met Fart, Maarten met Miek en Bert en Ger met Mamaloe. Na een mooie zeiltocht ronde we deze boei en varen we naar West-Terschelling. Na de maaltijd een avondwandeling en een borreltje bij Raymond op Kingfisher.

Dag 4, dinsdag 20 oktober

Na het ontbijt repareren we provisorisch de losgeraakte dek-verlichting en verlaten aansluitend Terschelling. Het waait stevig, de golfslag is pittig en… laveren tot Harlingen. We zien Jan met Jambo Jambo op de Vliestroom. Op de Blauwe Slenk – waar we Sander met Stella zien – begeeft de zekering het van de elektrische lier aan stuurboord. De work-out in de vorm van ‘zeer veelvuldig over-stag-gaan’ is nu geïntensiveerd… met name bij de Pollendam, waar we Raymond met Kingfisher zien. Het is er druk en de stevige wind is pal tegen.

Aangekomen bij de Lorenzsluizen blijkt er geen doorgang. De stremming is voor onbepaalde tijd. Voldoende tijd dus om de lier van een nieuwe zekering te voorzien en de rolfok en fokkenschoten weer werkend te maken. Bij aankomst ging het inrollen verkeerd.

Om half zeven geeft de sluis- en brugwachter van de Lorenzsluizen door dat de brug op zijn vroegst donderdagmiddag weer zal zijn gerepareerd. We vertrekken naar Oudeschild om de volgende dag richting Den Oever en het IJsselmeer te gaan. We bereiken voor de wind op het grootzeil hoge snelheden, gemeten over de grond. Half elf komen we aan in Oudeschild. Lastig om met de stroming de haven goed te benaderen en in het donker met stevige wind een plek te vinden. Sander van Stella vangt ons op vanaf de wal. Al met al een prachtige en pittige zeildag. De trip naar Texel zat die dag niet in de planning… maar is er toch van gekomen.

Dag 5, woensdag 21 oktober

Nogmaals de mast in, de dek-lamp is opnieuw losgeraakt. Aansluitend op tijd en onder prachtige zeilcondities richting Den Oever. Onderweg zien we Frank en Anneloes met Nikitas en Reinier met Ike. Even wachten op een sluisdoorgang en dan met een mix van werk- en plezierboten passen en meten. We vervolgen onze zeiltocht naar Lelystad. Met 5 á 6 Beaufort laveren we met grote streken heerlijk over het IJsselmeer. De wind leidt ons opnieuw naar de Kreupel waar we overstag gaan richting de Friese kust.

We ontwijken het Vrouwenzand onder de kust van Zuidwest Friesland. Deze zandbank dankt haar naam aan de beroemde Friese volkssage van het Vrouwtje van Stavoren. Volgens de legende liet deze koopmansweduwe een kostbare lading graan in de zee gooien omdat ze het waardeloos vond. Op die plek sloeg het graan aan, waardoor er een enorme zandbank ontstond.

Urk laten we links liggen en het wordt goed opletten om de beroepsvaart en windmolens te ontwijken. Tot welke hoogte zouden die wieken aan de onderzijde reiken…? We passeren de indrukwekkende Maximacentrale in het donker, prachtig al die lichtjes.

Even later lopen we de Flevo Marina binnen en meren aan. We treffen onze clubgenoten Bert en Ger met Mamaloe en Raymond met Kingfisher. Onze maaltijden eten we met elkaar. Met een kleine 42 zeiluren sluiten we de Singlehanded en Duohanded 2026 af. Het was weer een mooie en pittige editie. Veel dank voor de organisatie Elly en Frits!